

**ЦВЕТАН ПЕНЕВСКИ
АНГЛОПОЕТИЧЕН
СМЕХОВНИК**

chitanka.info

СЛЕД КАТО СИ УМРЕШ ОТ СМЯХ

*Скочил Пенчо от чучура
и се хванал за... ухото!*

Или според рецептата: един виц трябва да е кратък, в ритъм и рима, да има момент на изненада и лютиво — колкото поеме. Ако откриете сходство между българската и представената тук британска традиция в поетичния хумор, не се учудвайте. Всички сме от един дол дренки. Е, почти. При нас Смехът нахлузи маската на Иванчо — пъхщото носа си навсякъде скандално изтърсаче от мазето на стерилната ни литературна норма. Ние предпочетохме например свенливо да не забележим определени аспекти от творчеството на Христо Смирненски или Пеньо Пенев. Докато небезизвестният Кингсли Еймис се възмущаваше, че уважаваното издателство „Пенгуин“ не включило в своя антология бисерите от кръчми и обществени тоалетни. Не че не се публикуват. В края на краищата, който не иска, да не си ги купува. При върлуващата напоследък информационна лакомия е просто недопустимо едно любопитство да остане незадоволено назависимо дали се е проявило или не.

А смехът е любопитство. Смехът е свободата на интелекта да не се води по тертипи, а сам да анализира и да стига до изводи, колкото и кощунствени да изглеждат. Не става дума, разбира се, за идиотския смях, а за Смеха като способност да се издигнеш на птичи поглед над мърлявите житейски коловози и да прецениш реалните мащаби, същността на явленията. След като си умреш от смях, естествено. Защото, ако не си умреш от смях, ще трябва да си умреш от яд. Или от мъка. Или просто да си умреш. По избор. Смъртта винаги е заемала почетно място в пантеона на Хумора.

Всеки може при желание да възпроизведе (или да измисли) сентенции за смеха. „Светът е оцелял, защото се е смял.“ „Смеейки се, човечеството се разделя с миналото си.“ „Кажми ми как и на какво се

смееш, че да ти кажа...“ Не всеки си дава сметка обаче колко са верни. Александрийската библиотека изгоря, вицовете оцеляха. Във всяка култура, във всяка епоха, по коптори и канцеларии, кралски дворове и килии са се пели, разказвали или шепнели епиграми и пародии, лимърици и частушки, пиперлии анекдоти и грубовати балади. От там до безсмъртието на печатното слово е една крачка. Особено когато остроумието се съчетае с изящна музикалност на стиха. Опитайте да преразкажете епиграма на Радой Ралин. Не е същото, нали? Както и при най-гореспоменатия Пенчо.

Да вземем едно елементарно петостиише в анапест. Първи, втори и пети ред в тристъпен, трети и четвърти — в двустъпен. Рими — аабба. Нарича се лимърик. В първия ред въвеждате героя:

Симпатична вдовица от Бон

Във втория давате допълнителна информация за лицето:
преспала в бръснарски салон.

В третия и четвъртия е съсредоточена динамиката на повествованието:

В полунощния час

там се чул дрезгав глас:

за да достигнем до поантата:

Noch einmal?! Аз Симон, не Самсон!

В така определената рамка можете да редите колкото ви душа иска ребуси. Потенциалът е неизчерпаем, както е доказала кариерата на лимърика.

Роден е преди Дявол знае колко време, Бог знае къде на Британските острови. Версията за едноименния ирландски град Лимърик е привлекателна, но хипотетична. Единствено сигурно е, че лимърият никога не се е движил в свястно общество — я пияници, я смахнати. Дори когато попадал в знатните квартали, аристократите си позволявали само по някоя цинична усмивчица, ей-така, за отмора. Говори се, че не всички хубави лимърици са мръсни, но че малко от „чистите“ стават за нещо.

Ролята на „менажера фея“ изиграва Едуард Лиър (1812–1888), художник и поет, пътешественик и природоизпитател, издал няколко илюстрирани от самия него сборника. Настава масова психоза. Всички прописват лимърици, организират се общонационални конкурси, в интелектуалната гимнастика опитват сили Ръдиард Киплинг, Луис

Каръл, Джон Голсуърти, Антъни Бърджис, Айзък Азимов... Изобщо, ако Лимърик бе човек, досега да е получил благородническа титла за особени заслуги. За взривяване на догми, предизвикателства към здравия и нездравия разум, точило за иронията, въображението и остроумието, мярка за узряване, примерно поведение като домашен любимец из пръкналите се незаконородени отрочета на ВЕЛИКАТА БРИТАНСКА ИМПЕРИЯ, НАД КОЯТО СЛЪНЦЕТО НИКОГА НЕ... обаче залезе. А лимърикът — не.

Клерихюто също. Какво е „клерихю“? Второто име на Едмънд К. Бентли (1875–1956), изобретател на тези чаровни минибиографии, които ви дават в няколко реда находчива характеристика на дадена историческа личност. Точна, ако авторът не е имал зъб. Несравнимо по-пикантна в противен случай.

Както на война, водещ е приносът на незнайните воители на поетичния легион. Най-впечатляващите фойерверки често са подписани от АНОНИМ. Не че авторството е кой знае колко сигурно, когато едни и същи стихове се приписват на различни поети, дават се спорни дати за раждане и смърт, никой не ти казва кой е англичанин, кой — австралиец. Нали езикът е един и същ! Съвсем спокойно може да прочетете: приписва се на Чърчил. Голяма работа, че самият той категорично е отричал да е писал такова нещо. Може да го е хванало срам да си признае човекът, а може и настина само да е цитирал.

В случаите, когато авторът е известен, има три основни категории:

1. Автори, наложили се предимно в хумора, като Огдън Наш (1902–1971), самобитен класик на поетичната ирония в САЩ, като Хилеър Белък, роден през 1870-а във Франция, размислил и се прехвърлил на „мъгливия Албион“, където починал след доста писане през 1953-та, или Хари Греъм (1874–1936), заклет консерватор и цар на чернилката.

2. Еднодневки, чиито хитове обаче доставят истинско удоволствие.

3. Мастити литератори, дето, като им писнела надпреварата към Парнас, ощастливявали с присъствието си „несериозния жанр“. Понякога с много по-голям успех. Повечето от тях нямат нужда от представяне, някак неудобно е да обяснявам кой е, да речем, лорд Байрон. Но сигурно ще ви бъде интересно да откриете в ново амплоа

Джилбърт Честъртън, познат ви вече от криминалните истории за отец Браун. Да се срещнете пак с неподражаеми светила с остър език, като Александър Поуп и Уилиам Блейк, Джон Грей и Робърт Бърнс. Или с техни наследници, като Уистън Хю Одън и Ейдриън Мичъл (когото, между другото, сме посрещали в България).

За да не си губим времето в глупави спорове, коя поезия е „сериозна“, предлагам формулировката, че всяка истинска поезия е истинска поезия, стига да е поезия. Несериозно може да е само нашето отношение към нея.

Иначе етикети за обхванатите в този сборник произведения — дал Господ: лека поезия, трапезни песнички, нонсенс — поезия на безсмислицата (с двамата колоси — Лиър и Каръл), хули срещу Авторитета, пародии, черен и пикантен хумор, епитафии и епиграми, псевдобалади и закачки.

Пише се за всичко. Г. Х. Валинс например изследва феномена „телефон“, заемайки стила на класиците. Други нагазват в любовта и брака, политиката и изкуството, съсипват се красиви митове... А как възприемате като тема особеностите на английския правопис? Жалко, че резултатите в този случай са абсолютно непреводими. Или невероятната размяна на ролите при нонсенса — вместо обичайната схема тип „смыслов скелет — формираща плът“ стихът се крепи на педантичния размер и точната рима, около които витае аморфен ореол от семантични фрагменти. Нещо като съвременното абстрактно изкуство.

Хронологията не е важна в този налудничав карнавал. Стига да не се носи дъх на мухъл, стига погледът да е остър и акупунктурата — ефикасна. Смехът е универсален. Може би затова повечето антологии на поетичния хумор се съставят по тематичен принцип. Темите, така или иначе, са едни и същи — въпросите, на които с все по-голям успех не можем да си отговорим. Освен с помощта на Смеха. Как ще стане тая работа ли? Ами прочетете книгата, току-виж...

Надали ще ви помогне при решаването на битовия въпрос, но освен него съществуват и други: основни философийски, екзистенционални, нациоанални, изметодологически, интерполови, парламентарни... Вярно, че днес мислим повече за шилешко, отколкото за Шилер, но човек не може да живее само с хляб и

латиноамерикански сериали! Пише го в Библията! За която също още не е доказано дали не е хумор, макар и твърде поетичен.

P.S. В началото се загатна за известна прилика между българската и англоезичната традиция в жанра. Редно е в края да стане дума и за разликите. Докато не се научим да уважаваме Смеха и превъплъщенията му, те ще си останат съществени.

Цветан Пеневски

НАСЛЕДНИЦИ

Синовете треперят от страх,
когато се мярна край тях.

Преди време юнашки
ме замерваха с прашки,
но не смеят, откакто умрях!

Едуард Гори

* * *

Видял машинистът Бове
пред себе си влак да снове.
Поздравил го радушно,
но той равнодушно
го срязал набързо — на две.
Аноним

* * *

Любопитен младеж от Сайда
се замисли веднъж, щом видя
пчеличка: „Боли ли,
когато ужили?“
И откри много скоро, че да.
Аноним

* * *

Невъзпитана дама от Пеща
взе, че стори нечувано нещо:
На обяд у абата
тя си смъкна полата
под предлог, че било й горещо!
Аноним

* * *

Възпитан млад мъж от Хавана
в самолета за Копакабана
зърнал надпис на входа:
Не плюйте по пода!
И затуй се изплюл на тавана.
Аноним

* * *

На бала със маски в Кампала
стъписа се пълната зала:
Един господин,
маскиран на млин,
го изгризаха мишки на бала!
Аноним

* * *

Симпатичен младеж беше Клавел.
Фойерверки веднъж като правел,
своя фас угасил
върху буре с тротил.

Симпатичен младеж беше Клавел!...
Аноним

* * *

Върху релсите легна Анри —
бе решил да загине в зори.
Но умря от съклет —
вместо в седем без пет
влакът мина в дванайсет и три!
Аноним

* * *

Мюсюлманинът Ал Хомейни
имал кон и шестнайсет жени.
Щом конят умрял,
„О, Аллах — изкрещял, —
по-добре две жени ми вземи!“
Аноним

* * *

Немарлив домакин от Парнас
казал: „Тук ми мирише на газ!“
После, в тъмното свит,
драснал клечка кибрит
и... уви, не е вече сред нас!
Аноним

* * *

На крадеца се скара Марина,
щом откри го напъхан под скрина:
„Ставай бързо от пода,
че си близо до входа
и ще вземеш да хванеш ангина.“
Аноним

* * *

В гневен пристъп виконт Сен Реми
с нож намушкал две стари моми.
Щом мъжете узнали,
нова пушка му дали
и му рекли: „Дерзай, мон ами!“
Аноним

* * *

Разсеян ловец от Ла Плата
се спънал и паднал в реката.
А един крокодил
подир миг промълвил:
„Все пак предпочитам салата.“
Огдън Наш

* * *

Причинявал бил сексът тромбози,
аскетизмът докарвал неврози...
Предпочитам в кревата
да си срещна съдбата,
вместо вечно да влача психози!
Аноним

* * *

Млада майка с нрав буен и бесен
бе свикнала в късната есен
да замерва с яйца
свойте осем деца —
навик лош, но все пак интересен.
Аноним

* * *

От врявата в пълната лодка
се долавяше празнична нотка —
сигурен знак,
че приливът пак
ще смърди безподобно на водка.
Едуард Гори

* * *

Закле се мис Дороти Ръш,
че няма да легне със мъж
освен при такава
атака стремглава,
като: „Айде, бе, само веднъж!“
Айзък Азимов

* * *

Заявила девойка от Рен
на един напорист млад ерген:
„Не мисли, че без бой
ще се дам, мили мой!

Но пък ти си по-силен от мен...“
Аноним

* * *

Бог завърши за радост велика
човека, подритна с чепика
сметта, па добави
малко слуз и направи
стоножката и политика.
Дъглас Катли

* * *

Напоследък в окултните зали
се развихрят ужасни скандали.
Веднъж дори Бах
възмутен кресна: „Ах,
ще повърна от ваште цимбали!“
Морис Бишъп

* * *

Един философ рекъл: „Май-
ка му стара, излиза комай,
че всеки мой ден
е предопределен.
Не съм даже рейс, а трамвай!“
М. Е. Хеър

НА СУТРИНТА

Снощи стана май някакъв фал.
Къде бях, на прием? На бал?

Беше доста горещо,
някой каза ми нещо...
дали пък не вдигнах скандал?!
Сидни Бърнард Смит

* * *

Един пренебрегнат поет
не бива да е черноглед.
Щом търси изява,
все пак му остава
стената на някой клозет.
Аноним

* * *

Пищна дама на име Монтгомери
се харесва във впити пуловери.
Причини? Тя смята,
че топлят — едната.
Но другите две са май по-добри!
Аноним

* * *

Хубавица, наречена Грета,
излизала с едри момчета,
но в едно чекмедже
си държала джудже,
ако вземе да пази диета.
Аноним

* * *

Сексуалният капацитет
спадал с нашия жизнен разцвет.
Не съм убеден,
но не питайте мен,
аз съм само на осемдесет.
Аноним

* * *

Двайсет котки със писъци кански
изпохапали дука Орански.
Той въздъхнал: „Изглежда,
че няма надежда...
Но поне ще умра по британски!“
Аноним

* * *

Здравомислещ мъж казал: „Да пукна,
ако взема кат всички да хукна
по тез суеверия!
Аз не вярвам в поверия,
пък още съм читав, да чукна...“
Франк Уотсън

* * *

Невръстно момче от Лесото
заеквало много, горкото,
например: Д-дай
ч-ч-ч-чаша чай

и м-м-м-м-м-маслото!
Аноним

* * *

Тъй юнашки си пийвал Али,
че извикал му дробът: „Боли!“
Дробът сълзи проливал,
а Али се наливал,
но пък кеф си е правел, нали?
Дон Маркис

* * *

Мистър Бикет нахлу с бесен вик:
„Драги Грийн, заслужаваш ритник!
Нарисувал жена ми,
не се ли засрами!
Че и гола! Порочен мръсник!“
Джон Голсуърти
„Сага за Форсайтови“

* * *

Романтичната лейди Макдъф
се усмихваше, яздейки лъв.
След час се прибраха,
тя бе вече в стомаха,
а усмихнат бе нашият лъв.
Козмо Мънкхауз

* * *

На Ватерло дядо ми Джон
разкъсвал кордон след кордон.
Бил се целия ден
все така устремен
и достигнал до Втори перон.
Франк Ричардс

* * *

Пътешественик в Долен Гуам
бил настъпен от хипопотам
и сега е едно
доста мазно петно —
ето тук, и нататък, и там.
Огдън Наш

* * *

На девойка във бързия влак
е станало зле, и то как!
Веднъж, после пак,
после пак, пак и пак,
после пак, пак и пак, пак и пак...
Аноним

* * *

Привлекателна дама от Тива
заяви, че ги знае такива
покани горещи
на шампанско и свещи...
Ала щом са такива — отива!
Аноним

* * *

Домакия от Южните щати
телеграма на щерка си прати:
„Твоят нов годеник
е наистина шик —
нацелува и мен, и сестра ти!“
Аноним

ПРОИЗХОД

НАРОДНИ

ЗА ПИВОТО

Който купува земя, купува и дупки.
Който купува яйца, купува черупки.
Който каквото да купи, все нещо не струва.
но купи ли хубаво пиво, сал него купува.

* * *

Живяла старица със трите си сина —
Джери, Джеймз и Джон.
Обесили Джери, удавил се Джеймз,
Джон се изгубил и няма го днес —
така си отишли и трите й сина:
Джери, Джеймз и Джон.

* * *

Живяла преди време старица от град Йорк,
била със дървена глава и крак от дялан корк.
Съседите решили да я хвърлят във водата,
кракът потънал първо, а после и главата.

НАРОДНИ С КОМЕНТАР

Въртележка, въртележка,
хайде с нас!
Баща ми обичаше хубава бира,
хубава бира обичам и аз!

Поука:

В лоша среда добрият става лош,
а лошият — още по-лош!

* * *

Мосю Конде
постно не яде.
Жена му мрази мазно.
Щом двамата се съберат,
котлето лъсва празно.

Поука:

По-добре да си легнеш без вечеря,
отколкото да осъмнеш в дългове!

ЕДУАРД ЛИЪР ЛИМЪРИЦИ

Един възрастен мъж със брада
казал: Знаех си! Ех, че беда!
Две сови, токачка,
синигер и квачка
са ми свили в брадата гнезда!

* * *

Стар човек, покачен на ела,
бил преследван цял ден от пчела.
На въпроса: Кажи
колко силно жужи?
Отговорил: Нормално — пчела...

* * *

Бе привикнал Милорд да се храни
само с печени тлъсти фазани,
но щом десет изял,
изведнъж посинял
и престанал да лапа фазани.

* * *

Един древен мъдрец от Везувий
с плам четял ръкопис на Витрувий,
ала той овъглил се
и тогава пропил се
този мрачен мъдрец от Везувий.

* * *

Споделила изискана дама:
Ах, измъчва ме жажда голяма!
Но ѝ рекли: Беда,
има само вода!
И сломена бе милата дама.

* * *

Беше старият чичо Лорен
с необятна уста украсен,
но изял две чинии
задушени писии
и задавил се чичо Лорен.

* * *

Мълчалив стар човек със ръжен
боядисал носа си зелен,
но нарекли го чучело
и какво се получило?
Той пребил ги със своя ръжен.

* * *

Живял в долината на Нил
отшелник с нрав странен, но мил.
Свойте пет дъщери
хранел само с кори
тоз капризен отшелник от Нил.

* * *

Стар човек от години мърмори:
„Нима никой не ще ми отвори!
Аз звънях и звънях,
вече цял побелях,
ала никой не ще да отвори!“

* * *

Изтощен рекъл Питър: „Не става,
все ме гони ужасната крава!
Ще приседна пред нея
и усмихнат ще пея,
та дано се смили тази крава!“

* * *

Ексцентричен младеж от Аскола
обитавал висока топола.
Но шумели му птиците,
той си взел ръкавиците
и отсякъл: „Ще слеза в Аскола!“

* * *

Неразумен човек от Лион
режел своите нокти с трион,
но два пръста отрязал
и спокойно си казал:
„Тъй е — който използва трион!“

* * *

Както кротко си крачеше Вик,
връхлетя я огромен зъл бик.
Но тя грабна метла,
ревна: „Я ми ела!“
И стъписа се върлият бик.

* * *

Сънувал младеж от Дака,
че гризе своята нова яка.
Ужасен в този миг
той събудил се с вик
и открил, че е точно така.

* * *

Един възрастен мъж викнал: „Баста!
чувам птичка да пее във храста.“
„Кажки, колко голяма?“
„Ами виж, има — няма,
да е три пъти колкото храста.“

* * *

Невнимателен старец от Ница
приседнал на остра карфица.
Извикал, погледнал
и после пак седнал
този възгупав старец от Ница!

СБЪРКАНИ РИМИ

Налудничав старец от Ница
сърбал своята супа с... *черпак*.
Похапвал яхния
от мазна... *тава*,
а на шунката слагал... *сметана*!
Аноним

* * *

Скръбен момък от Лил промълвил:
„По-добре да не бях се родил!“
После дълго седял
и от мъка умрял
тоз морбиден млад момък от Лил.
Едуард Лиър

НА СЪЩАТА ТЕМА: СУИНБЪРН

Скръбен момък от Лил промълвил:
„По-добре да не бях се родил!“
А и нямаше — само
да бе зърнал баща му,
че капутът му се е пробил.

„КЛЕРИХЮЗ“ — БИОГРАФИЧНИТЕ КОНСЕРВИ

Сър Кристофър Рен
казал: „Днес съм на терен.
Питат ли какво съм правел —
проектирам Свети Павел!“
Е. К. Бентли

ЛОРД КЛИФ

Най-хубавото му на Клиф
е, че вече не е жив.
Виж ти какъв потенциал
се криел в туй, да си умрял!
К. Бентли

* * *

Сесил Б. де Мил
ужасно се възмутил,
но склонил да не набърква на Овидий „Метаморфозите“
във „Войната на розите“.
Никлърс Бентли

* * *

Императрица Попея,
не че лошо съм слушал за нея,
но май никой не успял
да я приучи на морал.

ПЕСЕНТА НА ЛУДИЯ ГРАДИНАР

Реши, че вижда Носорог
да свири на тромпет,
погледна пак, а то било
писмо от Негов Зет.
„Сега разбирам — рече той —
защо е толкоз блед!“
Реши, че вижда Карибу
в таванската си стая,
погледна пак, а то било
на Шурея Ратая
„Я да се махаш — рече той, —
ще викна Полицая!“
Реши, че вижда Октопод
санскрит да преподава,
погледна пак, а то било
Средата на Тъдява.
„Дано продума — рече той, —
че взе да ми призлява!“
Реши, че вижда Касиер
да слиза от тролея,
погледна пак, а то било
Хипопотам в ливрея.
„Ако вечеря с мен — той рече, —
съвсем ще обеднея!“
Реши, че вижда Кенгуру
да пуши наргиле,
погледна пак, а то било
Рициново Желе.
„За да го глътна — рече той, —
ще трябва да съм зле!“
Реши, че вижда Дилижанс
пред склада за дърва,
погледна пак, а то било
Говедо без Глава.
„Горкото бебче — рече той, —
яде му се Халва!“
Реши, че вижда Албатрос

да пърха из комина,
погледна пак, а то било
Бракувана Картина.
„Май трябва да си лягаш“ — каза, —
„среднощ отдавна мина!“
Реши, че вижда Катинар,
затворен с Тройна схема,
погледна пак, а то било
Обратна Теорема.
„Съвсем си проста — рече той, —
недей ми се превзема!“
Реши, че вижда Аргумент,
доказващ, че е Бог,
погледна пак, а то било
бутилка Плодов Сок.
„Уви — пророни тихо той, —
какъв Финал Жесток!“
Луис Каръл
из „Силви и Бруно“

БЕЗ ЦЕНЗУРА

* * *

Сънуваше лейди Дювал,
че прави стриптийз по Пал Мал.
Събуди се с хрема,
петна по корема
и дупе, оплескано с кал.

* * *

Еблива вдовица от Рен
си иска през час всеки ден.
Един млад юнак
предложи ѝ брак.
Ще го копаме май, според мен.

* * *

Един педераст от Ирак,
който влязъл в лесбийски бардак,
се сблъскал с големи
и сложни дилеми,
като: Кой? Със кое? Кому? Как?!

* * *

Младоженка във брачното ложе
срещна казус от сложен по-сложен:

Избраникът неин
оказа се гей и
тя не знае кое да подложи.

* * *

Модел на Моне край Лоара
позираше гола на бара.
Нещо в туй положение
му загатна сношение,
та на бара Моне я набара.

* * *

Шотландец на име Макмилан
реши да опъне горила.
Подходи със жар,
но се случи мъжкар
и горилата опна Макмилан.

* * *

Подгонен от бик по моравата,
мъжът падна по нос, и то здравата.
После сви колена
и внезапно узна
как се чувства понякога кравата.
Сирил Маунтджой

* * *

Заболя ме гърбът, не съм йога,

протри ми се членът — не мога!
Аз съм цял изпотен, а
ти си още студена...
Та вече се съмва, за бога!
Аноним

* * *

Застаряла мома от Кортина
зариди: „Колко пъти отмина
ме шансът — на бала,
на забави в квартала
и в оназ телефонна кабина!“
Аноним

* * *

Настъпи суровата зима,
пак кашлица, хрема ще има.
Не е за разходки
с мадами във лодки,
но поне ми остава килима!
Аноним

КОНЯТ

Две неща зная за коня отлично,
ала едното е тъй неприлично...
Наоми Р. Смит

* * *

Вик разтърсил черковните зиди
и монасите рекли: „Де гиди!

Оня пръч, отец Павел,
май пак е забравил,
че кюрето е с хемороиди!“
Аноним

КОМПЕНСАЦИЯ

Не оплаквайте напразно младата Дениз
за туй, че я отвлече френският маркиз.
Разбирам, че е страшно да си паднала жена,
но колко ще напредне със френския си, а!
Хари Греъм

* * *

Две стари моми от чужбина
скупаха тук цяла година.
Веднъж в нощния мрак
един сексманиак
изскочи пред тях и... подмина.
Аноним

* * *

Щом си влюбен, пък и да не си,
препоръчвам ти парка Берси.
Там, сред гъстия бъз,
веднъж стъпих на гъз
и дочух женски шепот: Мерси!
Аноним

АЗ, ЦЕЗАР

Аз, Цезар, когато видях
Клеопатра по нощница, ах!
Завзех бастионите
и без легионите

дойдох, победих, нае...ааах!
Аноним

НЕСРЕТНИЦА

Той сграбчи жадно, с дива страст
изящната ми шия,
наложи мъжката си власт —
не можех да се скрия.
Завлече ме в едно мазе,
аз бях се запотила,
той също, след това ме взе,
отвори ме със сила...
И сляха се уста с уста —
докрая изцеди ме,
след туй захвърли ме в калта,
изрита ме, разби ме!
Единствен споменът остана
от времето щастливо,
когато бях така желана
бутилка светло пиво!
Аноним

ДАМА С ПОДХОД

На бал отидох у сестра ми,
един младеж не се засрами
и днес не се засрами пак...
Това е мъж! Какъв юнак!
Хюс Миърнс

НА МУЗАТА

Когато съвсем ме съсипе
на злата съдба произвола,
когато отчаян се скитам,
си мисля за теб чисто гола.
Ейдриън Мичъл

КУРСИВ

ПРЕДИ ЖИВЕЕХ С ГЛАВНИ БУКВИ

ЖИВОТ ФАЛИЧЕСКИ И ДИВ
сега уви съм дребен шрифт
да кажем тук и там в курсив.
Роджър Макгоф

В ЧЕРНИ КРАСКИ

ЕПИТАФИИ

* * *

Тук почива Литъл Джон,
дето го прегази кон.
Той не се казва Джон, а Мич,
но Джон се римува с кон, а Мич — хич.
Аноним

* * *

Почивам тук аз, Мартин Единброг,
дано прости ми греховете Бог,
както бих сторил аз, ако бях Бог,
а той пък беше Мартин Единброг.
Аноним

НА ЛОРД КОНИНГСБИ

Лорд Конингсби най-последно е в земята,
останалото Господ знай — и Сатаната.
Александър Поуп

* * *

Безумец възкликнал: „Сега
ще отида на Марс, без шега!“
После литнал с отскок
от един висок блок...
На този гроб пише кога.
Аноним

НА НЕВНИМАТЕЛНИЯ ШОФЬОР

Тук гробът погълна
Джон Браун, задето
рекламите зяпаше
вместо шосето.
Огдън Наш

НА ЕДИН ПУРИТАН

Той служеше на Бога усърдно и с наслада,
затуй се срещна с него, когато слезе в ада.
Хилеър Белък

НА СЕБЕ СИ

Животът е шега — от люлката до края.
Преди го предполагах, ала сега го зная.
Джон Грей

* * *

Тук почива Мери — жена на Бен ратая.
Душата е блажена навярно е във рая.
Но даже да е в ада, горката, според мен
ще бъде по-щастлива, отколкото при Бен.
Аноним

* * *

Пред тази могила сърцето от радост прелива —
тя дарява ме с чудни цветя и жена ми покрива.
Аноним

НА ЕДИН СВЕЩЕНИК

Тук почива Питър Лам.

Къде е отишъл, не знам.
Ако е в рая, боже мой!
Прощавайте, любов, покой!
Ако попаднал е във ада,
на Сатаната му се пада!
Аноним

НА ЕДИН ЗЪБОЛЕКАР

Поклон пред зъболекаря,
що тука се е сгушил
и съвестно последната си
дупка е запушил!
Аноним

НА ЖЕНА СИ

Бих те последвал, но не зная
дали си в ада или в рая?...
Аноним

* * *

Опрели гръб до гръб, отдавна вече пръст,
лежим с жена ми тук, под този кръст.
А прогърми ли сетната тръба в безкрая,
ако жена ми стане, аз ще си затрая.
Аноним

* * *

Всеки ден
мисля за смъртта
за болести и глад
насилие, тероризъм, войни.
Помага

да се поразсея.
Роджър Макгоф

МАТИЛДА

*(която лъжеше ужасно
и затова загина в пламъци)*
Матилда лъжеше така, че
човек направо да заплаче.
Дори и леля й Агата,
която вярваше в децата
*(след два Матилдини сюрприза,
довели я до нервна криза),*
разбра — немирница такава
доверие не заслужава.
Веднъж Матилда от игри
порядъчно се измори
и както бе сама в салона,
прокрадна се до телефона
и спешно призова отряда
на огнеборната бригада.
След миг засвириха сирени,
мъже, във огъня калени,
се устремиха като хали
от всички лондонски квартали,
очите мятаха искри:
Матилдиният дом гори!
Сред бурни възгласи и песни
пожарникарите чудесни
забиха стълби във стрехите,
изкъртиха със взлом вратите
и от мазето до тавана
библейският Потоп настана.
Добре, че лелята все пак,
след малка доза амоняк
им обясни *(задача тежка),*
че станала е просто грешка
и, ще не ще, по две заплати

им даде, за да ги отпрати.
Не мина месец, и Агата
реши да иде на театър —
представяха добрата стара
пиеса за майор Барбара —
но колкото и да се мръщи,
Матилда си остана вкъщи:
дано накрая разбере, че
лъжата винаги ни пречи!
Пожарът, както често става,
избухна именно тогава.
Ах, как Матилда изпищя,
как само се развика тя!
Взе да се тръшка и да плаче
към доблестните минавачи
*(събитията нажежени я
подтикваха към откровения)*.
Уви! При всеки неин зов
посрещаше я присмех нов:
Дрън-дрън! Ами, на нас ли тия!
Пак лъже, хайде, остави я!
Докато леля ѝ научи,
непоправимото се случи!
Хилеър Белък из „Поучителни истории“

ПРИСЪСТВИЕ НА ДУХА

Когато с дъщеря си Нина
изкачвах Анапурна,
внезапно спусна се лавина
и взе, че я катурна.
Сега загазихме! Но ето
че щукна ми идея!
Да срежа ли въжето, дето
ме свързваше със нея?
Че правилно постъпих, знам,
но малко ми е скучно сам!
Хари Греъм

* * *

Изхабява ни времето с присмех нескрит,
но и ние хабим го, така че сме квит.

Аноним

БАНЯТА

Широка и права е тази пътека,
що в банята всеки ден води човека.
Но преди да се гмурнете в пълната вана,
преди да ви скрие искрящата пяна,
за да бъде спокоен блаженият час,
прекаран под душа, приканвам ви аз:
О, приятели мои, добре запомнете —
затворете вратата, резето дръпнете!
Приятел аз имах — а вече не ми е,
веднъж незаключил, той взе да се мие.
Ала както лежеше под пяната чинно,
влезе леля му — дева почтена, невинна.
Не го забеляза и взе за беда,
че пусна във ваната вряла вода!
А Джон в бързината, разбирате вие,
не успя със сапун голотата да скрие.
Изкрещя и прехапа си долната устна,
после гъбата своя неволно изпусна...
Къде падна тя, вече никой не знае.
Джон от мъка и гняв бе готов да ридае,
надигна се горд като Зевс всемогъщи,
изскочи навън и препусна към къщи.
Да... Бедната леля примря от уплаха,
да ѝ върнат живота, уви, не успяха...
От какво ли умря? Може би от смущение?
Нима *той* бе виновен за туй престъпление?!
Ала Джон и до днес не успя да забрави
как, когато презря утвърдените нрави,
загуби брутално, така да се каже,

свойта чест, своята леля и гъбата даже!
Хари Греъм

ТИХА РАДОСТ

Синът ми Август, находчив хлапак,
не скрил учудването си, възторга,
когато минувач запитал как
да стигне бързо до известна морга.
„Най-бързо ли? — възкликнал той. — Окей!“
И го изблъскал под един тролей.
Каквото и да казват за синчето,
умее да се весели момчето!
Хари Греъм

ОЩЕ ЕПИТАФИИ

* * *

Потомството ще занемей
над гроба, дето цял свят знай го —
почива тук лорд Касълрей!
Спри, пътниче, и препи... го!
Дж. Г. Байрън

* * *

Почива тук нещастен канибал.
Макар предупреждаван от медик,
най-страшната отрова той изял —
умрял от политик!
Дж. Б. Мортън

* * *

Аз имах кон, жребец бе над жребците,
така обичах с него лисиците да гоня...
Но му изсвириха „Печален валс“ глупците,
уви, от таз мелодия умря ми коня!
Дж. Б. Мортън

НА ЖЕНА МИ

Тук погребях жена си.
Нека спи, оттогаз
тя намери покой,
а без нея и аз.

Джон Драйдън

НА ЕДИН ГРЕНАДИР

Почива тук във мир Макдоналд, гренадира,
защото беше потен, а пи студена бира.
Така че кой не иска кат него да изпати,
когато изпоти се, да пие концентрати!
Аноним

* * *

Тук почива Питър Хил,
това го всеки знае.
Че кой е той? Какъв е бил?
Какво пък ви касае?!
Аноним

НА ЕДИН ПОЛИТИК

Сред присмех зъл погълна тук земята
най-мразения политик в страната.
И аз единствен искрено тъжах,
че на въжето да го видя не можах!
Хилеър Белък

* * *

Тук почива Мери — на Каргил дъщеря.
Родена бе почтена, а във бордей умря.
Девствена остана до петнадесет жената,
което е наистина рекорд за общината.
Аноним

ХАРИ ГРЕЪМ (ИЗ „СТИХОВЕ БЕЗ ЖАЛ“)

* * *

Убих жена си късно снощи,
след толкова години сбърка.
Не исках да я коля още,
но трябваше да спре да хърка.

* * *

Бebчо падна във казана
и в казана си остана.
Жалко, беше толкоз мил,
а се е попреварил.

ПОСЛЕДНАТА КАПКА

О, колко тъжен бе денят, когато
избяга мама миналото лято!
Но днес е дважд по-мрачна нашта къща —
получихме писмо, че ще се връща.

БЕЗРАЗЛИЧИЕ

Днес леля Матилда от лодката падна
и бавно погълна я бездната гладна.
А моята щерка от кикот се пръсна,
за малко ушите ѝ щях да откъсна.

* * *

Горчив бокал съдбата ми отрежда —

влакът днес прегазил леля Гейл.
А аз я чаках с толкова надежда...
Щеше да ме води на коктейл.

* * *

Бях писал на едно момче,
когато казаха ми, че
починало от едра шарка.
Язык за пощенската марка!

* * *

В кладенеца леля
падна във неделя.
Май ще се наложи
филтър да се сложи.

МЕКО СЪРЦЕ

В камината падна добър мой другар
и стана на пепел в пламтящата жар.
Днес нашата стая е малко студена,
но нямам сърце да го ръчкам с ръжена.

ДЕТСКО ПРОСТОДУШИЕ

Пес зъл и страшен за закуска
едно невинно бебе схруска.
А то не знае и до днес,
че го е схрускал страшен пес.
А. Е. Хаузъмън

ТУЗЕМЕН ФОЛКЛОР

Как? Не искаш в казана? Ще плачеш напук?
Ами стой си суров! Не издържал на лук!
Щом така ще се цупиш, не ща да те знам,

непослушни деца като тебе не ям.
Шърли Брукс

БАНАЛНОСТ

При един стар и лаком скъперник от Хитчинг
живяла готвачката Мери.

Но в кухнята имало само корички,
а в гостната — свинско и шери!

И Мери накрая, примряла от глад,
сварила за обед прислужника млад.

Нека смуче скъперникът шери с яхнията!

Междувременно в много по-ведра тоналност
под игривия напев на ножа в чинията,
из малката кухня цари *канибалност*.

Уолтър де ла Меър

ЗА ФИЛОСОФИЯ, ИЗКУСТВО, НАУКА И ДРУГИ СЕРИОЗНИ НЕЩА

* * *

Писател слаб отдавна убеждава ме:
„Като критик познават ме навред!“
И нищо чудно — често получаваме
от лошо вино поносим оцет.
Аноним

* * *

Укорили един млад поет:
„Бъркаш ритъма в този куплет.
А без ритъм, уви, май стихът не върви!“
Той отвърнал: „Е, да, но по принцип страшно
обичам да набутам колкото може
повече думи в последния ред!“
Аноним

**ПОЕМА, ОТКРИТА ПОД ВЪЗГЛАВНИЦАТА
НА ЕДНА КАМЕРИЕРКА СЛЕД СМЪРТТА ѝ**
О, Луна! Щом съзра твоя прелестен лик
да пръска в тъмата безценний светлик,
аз дивя се дали ще покажеш на нас ти
красотата на своите задни части?!
Аноним

* * *

Космонавт излетял към Луната
и задминал дори светлината.
Очевидци говорят,
че се върнал от полет,
преди да напусне Земята.
Аноним

* * *

Бел възкликнал: „Внимание! Ето,
ще видите нещо, което
още никой не знае —
телефонът това е,
първи разговор! Ало? *Заето!!*“
Франк Ричардс

* * *

Лудвиг Витгенщайн казал: „Словата
не са еднозначни с нещата!“
И този титан щял да бъде разбран,
но взел, че написал „Трактат“-а.
Питър Александър

РАВНОВЕСИЕТО В ЕВРОПА

Най-после мир в Европа — равностойни са страните,
защото не остана вече нищо на везните.
Александър Поуп

* * *

Самолетът цамбурнал в канала,
а конструкторът прихнал под шала:

„По-добре да направя
подводница здрава —
де да знам, току-виж полетяла!“
Аноним

* * *

Човекът скучен е за мен,
защо въобще е бил роден?
Освен единствено за да
си възпроизведе рода!
Огдън Наш

* * *

Приятелството твое да издържа, не мога.
Като приятел моля те — бъди ми враг, за бога!
Уилиам Блейк

* * *

Известно семейство са Щайн,
ето: Ъп, после Гертруд и Айн.
Гертруд пише неясно,
Ъп пък вае ужасно,
а съвсем непонятен е Айн.
Аноним

* * *

Психиатър от щат Арканзас
посетил свой колега в Тексас,

който викнал веднага,
щом го зърнал на прага:
„Здрасти, Джо! Ти си в ред, ами аз?“
Стивън Кас

АНТРОПОМОРФИЧНО

Дори Иехова,
след като Моисей поел плочите
с Десетте Божи заповеди,
сигурно си е помислил:
Винаги забравям това,
което всъщност искам да кажа.
Кристофър Морли

БАЛАДА ЗА САМОУБИЙСТВОТО

Бесилката в градината се свежда —
достатъчно висока, здрава, нова.
Изплитам примката от яка прежда,
кокетно възелче... и е готова!
Но тъкмо на стрехата под покроба
съседите надничат със надежда,
внезапно хрумва ми... Е, аз такава,
май няма да се беся днес, изглежда.
През облаците слънце се процежда,
две лястовички хвъркат в небесата,
за обед има пастърма говежда,
а утре получавам и заплата...
Току-виж, на свещеника жената
визитите си почне да разрежда,
не съм чул още „Лунната соната“,
май няма да се беся днес, изглежда.
Светът ще сменя своята одежда,
ще свири сбор, скептици ще скучат.
И Бърнард Шоу децата ще разглежда,
а Уелс пък ще ги учи да играят.
Понякога в гората си Безкраят

потайно ъгълче ще ни отрежда,
всезнайковците всичко пак ще знаят,
май няма да се беся днес, изглежда.

Заключение:

Принце, аз чувам, пада гилотина,
и смъртник нов каруцата повежда,
не виждаш ли, че седнал си на мина!
Май няма да се беся днес, изглежда.
Джилбърт Честъртън

ИЗТЪКНАТИ ФИЗИЦИ

1.

В природата цареше хаос —
непрогледен мрак навред,
но каза Бог: „Да бъде Нютон!“
И биде светлина и ред.
Александър Поуп

2.

Но не за дълго —
Сатаната тропна с крак:
„Да бъде Айнщайн!“
И — отново пълен мрак.
Дж. С. Скуайър

НА ЕДИН ДРАМАТУРГ

Допадна ми твоята нова пиеса,
макар че накрая е с много баласт.
Щеше два пъти повече да ми хареса,
ако беше откраднал и втората част.
Аноним

НЯМА СМИСЪЛ

О, с джинси си се пременила!
Е, ти си знаеш, слънце мое...
Отпред изглеждаш доста мила,

а знаеш ли отзад какво е?
Огдън Наш

* * *

За народа, сбирал век след век
от мъдрост жизнена запаси,
интелигентът е човек,
изневеряващ на жена си.
У. Х. Одън

КРИЗА НА ВЪОБРАЖЕНИЕТО

Магията нощна с ефирен воал ме обгръща
и малката спалня в гори и ливади превръща.
За полета волен прегради в пространството няма,
разпервам ръце и... Ох, божке! Потроших си джама!
Аноним

МИСТЪР СМИТ НАПРАЗНО СЕ ОПИТВА ДА ТЕЛЕФОНИРА

И тъбъй;
Отмерил жадни стъпки, с ясна цел
и наболяла нужда, неотклонно
стреми се Той чрез реч членоразделна
в послушния Ефир живот да вдъхне.
Уви! Суровата съдба изтръгва
бленувания дар, а Той, низвергнат,
безпомощен и сам, в безсилна ярост
вторачва мрачно трескав взор натам,
где някакво изчадие на ада
обсебило е обелиска стъклен
и стиска във екстаз, без срам и съвест
отекващия ебонитов жезъл,
изливайки захласнато порой
безсмислици любовни. Той го чака

с надежда, както нявга Андромаха
очаквала със трепет своя Хектор,
но той не идвал! Злобното желязо
било пронизало гърдта му вече
и мощният Ахил го влачел бясно
в праха след колесницата си бойна.
Накрая той отвърща бледен лик
и тръгва си сломен. А в този миг,
от прилива на думите набъбнал,
изригва Другият талази нови
от краснословие и празна реч
безспир...

Г. Х. Валинс

СТРАДАНИЯТА НА МЛАДИЯ ВЕРТЕР

Вертер влюбил се в Шарлота
тъй, че хлътнал чак до шия.
Знаете ли как я срещнал?
Тя си мажела филия.
Имала съпруг Шарлота,
Вертер бил със здрав морал —
никога не би допуснал
да я сполети скандал.
Взел да вехне и въздиша,
на фатална страст в ярема,
пръснал тъпата си тиква
и така решил проблема.
Щом видяла да го носят,
без да го покроят даже,
добродетелната дама
продължила да си маже.
Уилиам Текери

ИЗОБЩО НЕ Е ЗА ЛЮБОВ

(по Реймънд Чандлър)

Филип Марлоу казал: „Суров
е животът в Бей Сити, суров!
Уредя ли си среща
с мадама гореща,
тя все ще измъкне пищов!“
Питър Александър

ХАМЛЕТ

(по Шекспир)

Принц Хамлет шум вдигал до Бога,
без да мръдне и пръст, под предлога
че бил особняк.
Е, после все пак
отмъстил — подир шест монолога.
Стенли Шарплес

РАЗУМ И ЧУВСТВО

Заклех се с длан на свойта гръд,
че няма да ни разделят.
Каква ли клетва щях да дам
с ръка на челото, не знам.
С. Д. Б. Елис

СЪВРЕМЕННИЯТ ХАЙАУАТА

След като уби Мокиви,
от кожуха Хайауата
ръкавици си направи —
козината да е вътре,
кожата да е отвънка.
Той, да бъде топло вътре,
сложи кожата отвънка.
Той, да е студът отвънка,
сложи козината вътре.
За да бъде топло вътре,
за да е студът отвънка,
затова ги той направи
с външната страна навътре,

с вътрешната пък навънка.
Джордж А. Стронг

* * *

Щом мисионерът на Ява
разказал какво означава
туй странно понятие
„непорочно зачатие“,
бил изпечен на бавна жарава.
Аноним

МЕЖДУ ДРУГОТО

Когато Адам се събуждал щастлив
утрин след утрин в градините райски,
той винаги казвал: „Светът е красив!
Ура! Да пребъде животът лентяйски!“
Но любопитната Ева накрая
го лишила от тази градина богата...
Колкото пъти се сетя за Рая,
толкова пъти пердаша жената.
А. Е. Хаузъмън

ЕХО И НАРЦИС

Щом Ехо прекрасния Нарцис съзряла,
любовната тръпка разтресла я цяла.
Но Нарцис се влюбил — каква непрактичност —
не в Ехо, а в своята собствена личност.
Сега край потока горкият се скита,
оглежда се в него със страст неприкрита.
И Ехо оплаква си злата сполука —
на нея й трябваше мъж да я
уважава, цени и обича.
Герда Мейър

КУРАЖ, НЕВЕЖИ!

Гори ме таен срам, и то какъв!
Не съм прочела Одън, Йейтс и Клъф!
Но пък си мисля, че не са ги чели
и Чосър, Шекспир, Милтън, Байрън, Шели...
Джъстин Ричардсън

АВАНГАРД

Младеж от известен лицей
владееел и ямб, и хорей,
но при тези си данни
пишел стихове странни,
възкликвайки:
Кретени!
не
виж
да
теличепишавсвобо
ден
с
т
и
х
Аноним

ПИСАТЕЛ

Не съм прочитал нито стих, ни книга,
че как?! Аз пиша — времето не стига!
Хилдебранд Джейкъб

* * *

Нерядко случва се студента
да е по-умен от доцента.

Но ако има ум в главата,
не бива да му го подмята!
Аноним

* * *

Обвинили един териер,
че напомня в лице Молиер.
Той изхлипал: „Ужасно!
Но поне ми е ясно —
няма как да ме сбъркат с Волтер!“
Аноним

ЗА ПРЕХОДНОСТТА НА ЗЕМНОТО ВЕЛИЧИЕ

На слона бивните — цял ярд,
сега са топки за билиард,
а мечът — страшен във вражда —
отдавна стана на ръжда.
Лъвът, във бой непобедим,
е вече само стар килим.
И Цезар днес е шепа прах...
Започва да ме хваща страх!
Артър Гитърмън

ИСТОРИЯ

За крал Джордж Първи се говори,
че бил ужасен. Крал Джордж Втори —
бетер от него. Не че Трети
оказал се от тях пт цвете...
Щом и Четвърти слязъл в ада,
най-сетне спряла таз плеяда!
Уолтър Савидж Ландър

ВОЙНИШКИ БЛУС ОТ РИМСКАТА СТЕНА

Вятърът клати дърветата голи,
в косата ми — въшки, в носа ми — сополи.
Дъждецът потропва по портите здрави,
аз пазя стената, какво да се прави!
Мъглата се стеле край стария храм,
жена ми е в Галия, спя съвсем сам.
Разправят, Лукул се навъртал край нея,
веднъж да ми падне, така ще го сгрея!
Християните щъкат под път и над път,
ако дойде на тяхното, ще ни скопят...
Не ми тръгна зар, проиграх и халката,
искам жена си и искам заплата!
Като стана сакат, едноок ветеран,
по цял ден ще зяпам във някой таван.
У. Х. Одън

ПРЕСТЪПЛЕНИЕ И НАКАЗАНИЕ

На глава да танцувам не мога —
заболява ме бързо челото.
И защо на пирони, за бога!
По-добре да си спя във леглото.
За какво да преживям овес
и унило да хрупам павега,
щом дори и конете ми днес
ги гощават със сочни кюфтета?!
Аз не искам, не мога да трая
да отглеждат в носа ми коприва!
Ами жабите сутрин във чая?
Тука чашата вече прелива!
Стига толкова, аз се предавам.
Не, не мога така да живея!
Пощадете ме! Край, обещавам!
Вече никога няма да пея!
Алън Крик

* * *

От любовта се уморих, от римите съм дважд по-уморен,
но все тъй радват ме парите ден след ден.
Хилеър Белък

* * *

С присъщата си мъдрост създаде Бог мухата,
но за какво? — забрави да каже в бързината.
Огдън Наш

ПОРТРЕТ

Мой познат портретист най-подир се издигна,
но макар че купуват му всяка картина,
тъй желаната прилика той не постигна
дори и при свойте дванадесет сина.
Дж. Ростревър Хамилтън

НА ЕДИН ПОЧТЕН СЪДИЯ

Баща ви, сър, макар със закъснение,
все пак преряза старите си вени,
но трябваше, горкият, без съмнение,
да стори туй, преди да се ожени.
Джонатан Суифт

* * *

Кутретата се чудеха кой дава им месцето,
и спореха горещо по въпроса.
Улегналите казваха, че иде от небето,
бунтарите пък сочеха подноса.
Аноним

* * *

Признавам, милорд, няма как!
Да, всеки поет е глупак.
Но доказвате вие наглед —
не всеки глупак е поет!
Александър Поуп

* * *

Сонета не презирайте, макар и да е глупав,
не обвинявайте поета плодовит!
С четиринайсет реда сега покрит е трупът,
а можеше със сто да е обвит.
Р. Х. Лойнс

* * *

На сянка както си лежах под строен тис,
съзрях до себе си забравен ръкопис.
„Есе за Бърнс“ на Карлайл бе трактата,
оставих го да си лежи в тревата.
Аноним

ОБРЪЩЕНИЕ КЪМ ПРИДВОРНИЯ ПОЕТ СИБЪР

Сибър, изписвай стиховете си на чаши —
сал тъй ще ги спасиш от задниците наши!
Александър Поуп

ПО „ПРОВИНЦИАЛНО ГРОБИЩЕ“ НА ТОМАС ГРЕЙ

Камбаната тра-ла-ла-ла печални звуци лей
и спомня ми гробовете зад тез стени.

В тях може би лежат велики хора — като Грей,
но и великите умират някой ден. Е, и?
Джъстин Ричардсън

* * *

Предците ни твърдели и палели се даже:
Човек не е виновен, докле не се докаже!
Аз бих ги посъветвал да знаят за друг път —
човекът е невинен, дорде го обвинят.
Огдън Наш

В СТИЛА НА...

Блажени старче, съдник строг,
ти бдиш над бъдните ни дни!
Кажу, мъдрецо, де е Бог?
Как да му служи? Помогни!
Въздъгнах и открих, че вече
сълза в околото ми намира,
а мъдрият отшелник рече:
„Ела, момче, да пийнем бира!“
Самюъл Джонсън

ПОЕМА, НАПИСАНА ОТ ЕДИН КРАЙНО РАЗЯРЕН ЧЛЕН НА КРАЛСКАТА АКАДЕМИЯ НА ИЗКУСТВОТА

Рисувам, не спирам,
клиенти намирам —
преди да изсъхне, купуват!
Ама Ръскин, дивака —
хоп, с двата си крака,
и вече ми викат: „Не струват!“
Шърли Брукс

ПЕСЕН ЗА БАЛЕТА

Повдигни я внимателно,

дръж я грижливо,
хвани я за глезена
и за гъстата грива.
Завърти я със бяс,
а щом уталожил се,
запрати я небрежно
високо към ложите.
Дж. Б. Мортън

КНИЖНИТЕ ЧЕРВЕИ

Гризете смело, червеи, творбите вдъхновени
натрупани по прашните полици.
Но към Милорд ако таите капка уважение,
щадете позлатените корици!
Робърт Бърнс

ПАСТОРАЛНО

На брега на лазурен поток морен пътник приседнал си бе,
на главата си беше с перука, на перуката — с модно бомбе.
Ала вятърът бузи наду, както странникът седнал си бе,
и политна в потока лазурен прекрасното ново бомбе.
Човекът присегна с бастуна, но както протегнал го бе,
изтърва и перуката вътре, без да стигне до свойто бомбе.
В гърдите му гибелен гняв като пламък развихрил се бе,
та захвърли бастуна в придатък към бившето свое бомбе!
Внезапно му хрумна идея, както седнал сломено той бе —
реши по потока да погне човекът бастун и бомбе.
Главата му, доста дебела, натежала от размисъл бе
и... цопна и той подир своите: перука, бастун и бомбе!
Джордж Канинг

ЗА СЕМЕЙСТВОТО, ЛЮБОВТА И КАКВО ЛИ НЕ ОЩЕ...

НАВЪН И У ДОМА

Том яде веднъж страшен бой от жена си,
побягна навън и едва отърва се.
По-точно, спасиха го негови стари
случайно минаващи трима другари.
Те му казаха ясно какво да направи...
Но Том е човек със порядъчни нрави
съвет като този нима би приел?!
И в праведен гняв обяви им дуел...
Три пъти живота рискува си той,
след което жена му съдра го от бой.
Джонатан Суифт

* * *

Дали да се ожениш? Ако ме питаш мен,
живей като баща си — бъди докрай ерген!
Аноним

* * *

Когато обикнах те, моя любима,
станах смел, заживях без лъжи
и всички се чудеха: „Нещо му има,
я колко добре се държи!“
Но всичко си има начало и край!
Отшумява любовната драма

и скоро ще казват съседите май:
„Пак е същият — нищо му няма.“
А. Е. Хаузъмън

ФАТАЛНА ЛЮБОВ

До среднощ Питър чака във своята любима
и угасна без време в свирепата зима.
Търпелив беше той, а Жената — жестока, —
злият мраз съкрати на живота му срока.
От смъртта му поука дано всеки вземе:
Да се люби във къщи, да ляга навреме!
Матю Прайър

СЪВЕТ КЪМ СЪПРУЗИТЕ

За да е здрав съюзът брачен
в тревожни и щастливи дни,
когато си сгрешил — признай си,
когато пък си прав — млъкни!
Огдън Наш

БРАКОСЪЧЕТАВАНЕТО

Той бе стар и богат — от почтен, знатен род,
тя бе двайсет и девет тогава
и му даваше седем години живот —
не че мислеше друго да дава!
Джъстин Ричардсън

КЪОЛН

В Къолн, град на монаси и кокали стари,
с потрошени, озъбени, зли тротоари,
в този град на парцали и грозни жени
преброих сто и седем различни вони,
а и двайсет и две миризми отлежали.
О, нимфи на всички помийни канали!

Всеки знае, че Рейн бреговете му мие,
но горещо ви моля, кажете ми вие,
чия ли незнайна могоща ръка
ще измие след туй тая бедна река?!

С. Т. Коулридж

НА ЕДИН СНОБ

Щом кажеш „Той не е от породисто семе!“
и перчиш се с унаследената си власт,
си мисля, колко често помярът Време
е вдигал крак над родословния ти храст.
Патрик Дикинсън

НЕДОУМЕНИЕ

Когато дойдох да разкрия страстта си —
непристъпна кат всички девици,
ти, любима, умело прикри радостта си,
но... защо ме изхвърли с ритници?!

А. Бикърстаф

ЗЛОПОЛУКА

Изпати си зле братовчедът ми Пат —
един хулиган го замери с домати.
От нормален домати не излиза цицина,
но този се случи покрит с ламарина.
Аноним

* * *

Колко е лесно да имаш семейство,
колко е лесно човек да е млад!
Но опитай и двете — съвсем не е лесно!
Хем млад, хем пък женен — направо е ад!
Аноним

БЕДНИТЕ ЖИВОТНИ

Конете живеят по трийсет години,
без нищо да знаят за джин и мартини.
Овцата след двайсет години умира,
а така и не кусва ни вино, ни бира.
И телето е трезво, но трябва да кажа,
че след осемнадесет сдава багажа.
На петнадесет свършва почтеното куче,
макар че коняк и ракия не смуче.
Кокошката само с вода се гощава,
но след десет с живота и тя се прощава.
Ами котката — ето, на мляко я кара
и пак не напредва далеч в календара.
Не пият животните чак от Потопа,
пък все преждевременно хвърлят те топа,
а разгулните, грешни, попийващи хора
доживяват шейсет, че и десет отгоре.
А се срещат родени с късмет екземпляри —
изкарват до сто в алкохолните пари!
Аноним

НЕОЧАКВАНО УДОВОЛСТВИЕ

Сърцето ми е като кавалер,
от дамата напуснат и забравен,
като човек с подут от болка зъб —
изваден наполовина и оставен.
Сърцето ми е като примадона,
оплескала на арията края,
сърцето ми е два пъти по-зле!
Пристига тъщата! Защо? — не зная.
Цапни ме яко с нещо по главата,
дано излезе морава цицина,
храни ме с гайки, бомби, арматура,
сипи ми смело в супата стрихнина!
Уший ми дреха с розови маймуни
и пурпурни бродирани фазани,
защото тъщата пристигна вече
и смята до смъртта ми да остане!

Аноним

В САФИЧЕСКИ СТИХ

Нежно убийство, сладка мисиз Харгрийвз,
пърхаш по Хай стрийт, сто сърца отнела.
Клетник обречен — всеки, що те зърне!
Без мистър Харгрийвз.

Стари бакали сметките объркват,
чупят кантара, сиренето мачкат.
Пратки в боклука пощальони пускат.
Кучета вият.

Палка отпуснал, полицай препуска,
данък общ доход бюрократ забравя,
с евтини рози пътя ти постилат
цветопродавци.

„Мъко прекрасна“ — вайкат се касапи,
„Viva, Regina!“ — кресва келнер бледен.

Даже кюрето шепне, поглед светло:

„Дявол небесен!“

Ето че в къщи ти, богиньо, влиташ,
вечер дохожда, с нея — мистър Харгрийвз.

Хвърля бомбето, мрачен като буря:

„Гладен съм, слагай!“

Д. Б. Уиндъм Луис

ПАРЧЕ СВАТБЕНА ТОРТА

Защо всички тези чудесни девойки
избират ужасни мъже?

Не вярвам да вземеш от благотворителност
някой от кол и въже!

Повтарям — ужасни — не просто селяци
и злонрави, порочни вандали
(сбрани, сякаш да видим край тях как блестят
жените, как *все* са блестяли),
а *ужасни* мъже: неграмотни, лениви,
коварни като апачите,
дето, излезеш ли в парка с тях,

се срамуваш от минувачите.
Нима е привършил твоят запас
от свестни съпрузи, о, Боже?
Или все надценявам жената
за сметка на мъжа?
А?
Може...
Робърт Грейвз

* * *

Дано излезе нещо — ти биеш си челото.
Не чукай, няма никой, то празно е, горкото.
Александър Поуп

* * *

Какво, че вечерял си с лордове
и си бил с херцогини на бал,
въшката, драги, е въшка,
дори и в косите на крал!
Робърт Бърнс

СТИХОВЕ, ГРАВИРАНИ ВЪРХУ БОКАЛ

Алкохол ние пием по много причини,
но върти ми се тая в главата:
щом не пием през кратките земни години,
как ще пием след туй във земята?!
Аноним

ПРЕДВИДЛИВОСТ

Ще дойдат и дъждовни дни,
затуй чадър си открадни!
Аноним

* * *

Съдбата те издигна, за да ни докаже,
че може невъзможното да стори даже.
Р. Гарнет

* * *

Професор Робинсън през месец бие
рекордите по риболов и вие
навярно бихте смигнали лукаво —
магистър по история и право.
Дж. Ростревър Хамилтън

* * *

Една личност от Тива
е тъй срамежлива,
че още не знае
мъж или жена е.
Огдън Наш

* * *

Съгледах стършел на стената.
Не ми хареса, но поне
не го оставих да пресмята
аз хубав ли съм, или не.
А. Г. Прис–Джоунс

* * *

Обикаля земята пламтящото слънце,
а луната — света — като в цирков манеж.
Изглежда, умираме не от смъртта си,
а от тоз непрекъснат световъртеж!
А. Маклийш

ЧОВЕК Е СТАР САМО ВЕДНЪЖ!

Среднощ часовникът удари,
къде са старите другари?
Един — прехласнат във Росини,
друг — в балерини по бикини.
Във кръчма третият лежи,
четвърти в клуба реч държи,
легло то пети си оправя,
а аз къде съм? БЕБЕБАВЯ!
Огдън Наш

СВОБОДЕН

Жените, дето радват ми очите,
сърцето вече не тревожат.
Годините отнеха ви магнита,
жени, които радват очите.
Край мен като мираж сега прелитат,
с очите си не ме пробождат
жените, дето радват ме. Очите
сърцето вече не тревожат.
Осуалд Колдри

ОБИКНОВЕНИЯТ ФАЗАН

Обикновеният фазан
държи яйцата си в тиган.
(Причината е без съмнение
опасността от наводнение.)
Но тези неразумни твари
не знаят, че ята шопари,
когато правят кални бани,
крадат тиганите за вани.

Аноним

СТИХОВЕ, СЪЧИНЕНИ НА РЕД ПЕТИ ПО СРЕДАТА

От всички всевъзможни лектори
най-мразя този вид познат,
дето прочетените страници
ги връща на купа отзад.
По-поносим е оня лектор,
който от книжната грамада
отделя всеки четен лист
и купчината спада, спада...
А най-обичам онзи, който,
объркал всичко от вълнение,
набързо после произнася
прекрасното: „И в заключение...“
Морис Бишъп

ЗА ПОЗНАТИТЕ

Привет, приятелю! Целувки, писе!
Здравейте, сър! О, Господи, смили се!
Хилеър Белък

ПОРАСНАХ

Нима затуй пицях и спорех,
и умолявах и се борех,
за да си лягам днес, мърцина,
едва във осем и полвина!
Една Сейнт Винсът Милей

* * *

Джон се разхлипа, щом видя жена си
от болките родилни да крещи.
„Така е, Джон, аз страдам — тя призна си, —
но не плачи, не си виновен ти.“

Е. Уолш

ЦЕЛУВКАТА

„Да, целуна ме.“ „Как можа, грешнице блудна!“

„Не ме кори!“ „Как не! А ти изтърпя?“

„Та той въобще не разбра, че съм будна,
помисли, че мисля, че мисли, че спя.“

Ковънтри Патмор

* * *

Джо мрази всички подмазвачи,
от *себелюбие* не страда значи.

П. Дод

ЗА ИЗМЯНАТА

Защо не може никога измяна да успее?

Че иначе измяна да я нарече кой смее!

Дж. Харингтън

ТРАГЕДИЯ

Днес по обед жена ми внезапно избяга
с шофьора ми Джон. Ах, сърцето ме стяга!

Да познавате участ по-страшна? Едва ли...

Тая дяволска бричка не ще да запали!

Хари Греъм

* * *

Не се надявай да го
купиш — чист
е нашият британски
журналист!

Пък и като го знам
какво е писал

и без да е подкупен —
няма смисъл!
Х. Улф

* * *

Чедата Израилеви се молеха за хляб
и Господ им изпрати манна,
но този прост човечец само искаше жена,
а Дяволът му прати Анна!
Аноним

ГРАХОВИ ЗЪРНА

Навикнал съм, щом с грах се храня,
върху зърната мед да сложа.
Е, да, вкусът им става странен,
затуй пък се лепят по ножа.
Аноним

БЕЗЗЪБАТА СЦИЛА

Днес Сцила е беззъба — съдбата я наказва,
защото като млада тъй много тя приказва
и толкова обичаше да спори и да вика,
че всичките си зъби изтри си ги с езика.
Аноним

НАБЛИЖАВАМ ЧЕТИРИЙСЕТ

Май ще трябва сериозно да скастрия съдбата:
Е, какво си забъркала, мила?
Дали още не ми е узряла главата,
или просто е вече прогнила?
Огдън Наш

ВЪПРОС НА ВКУС

Предложиха ми да изям
парченце от хипопотам
със думите: „Не свивай вежди,
на вкус е като бут говежди.“
И вярно!
Сега говеждо аз не ям —
напомня ми хипопотам.
Огдън Наш

ЗА СВЕЩЕНИКА, УХАПАН ОТ КОН

Кон ухапал господаря?
Как е станало това?
Чул, че пасторът повтаря:
„Всичко живо е трева.“

СЛОНЪТ

Децата ахват, без да щат
пред странното чудовище:
Каква *опашчица* отзад,
отпред какво *туловище*!

СЛЕД ОБЩИТЕ ИЗБОРИ

На Привилегиите силата „свещена“
(с шампанско, бридж и похот напоена)
сломена бе и Демокрация я замени!
(споена с бридж, шампанско и жени).
Хилеър Белък

СЪС СМЪРТТА НА МЛАДИТЕ

Пратете ми младежка смърт
не ща я смирената там в подредената
спалня смърт със светена вода
и прочувствени сетни слова

чиста во Христа смърт
Нека когато съм на 80
и непресхващо чувство за тумор
да ме удари червено ферари
призори на път за вкъщи
от целонощен купон
Или когато съм на 91
среброкос бос на монопол
седнал в бръснарския стол
да влетят горилите на конкуренцията
гушналия шмайзери в тромави лапи
и да ми оберат тила до талията
Или когато съм на 103
изхвърлен от всички клубове
любовницата да ме свари
в кревата с дъщеря ѝ
и боейки се за своя син
да ме нареже на късове
и да ги изхвърли без един
Пратете ми младежка смърт
не шепот на пръсти и поп да се кръсти
не смърт с херувимчета с колосани лигавчета
не ща я стерилната и водевилната
„Дай боже всекиму такава“
смърт
Роджър Макгоф

КУЧЕТО

Убеден съм *(и надали някой отрича)*,
че кучето своите стопани обича.
А още твърдя *(проверил съм на живо)*,
че мокрото куче е най-обичливо.
Огдън Наш

КОТЕТО

Най-лошото на котето е
как

накрая се превръща във
котак.
Огдън Наш

БАЛАДАТА НА ОТЧАЯНИЯ СЪПРУГ

Живеехме преди с жена ми двама,
с кавги поддържахме интимна драма.
Аз карах се със нея, тя — със мен
и весело летяха ден след ден.
Сега съм сам, и то на страшен хал —
във шкафа няма даже кашкавал!
Животът е безвкусен и суров
без нейната единствена любов!
„При мен върни се, мила!“ — пиша аз,
„Разкарай се — отвърща, — педераст!“
Е, браво, доживях! Какъв позор!
До гроба да яде оборски тор!
И все пак любя я и още как!
И щерката, и малкия хлапак.
И мисля си, че длъжна е веднага
да дойде пак при мен, а не да бяга.
„А, не!“ — отвърща тя с такава злоба,
че отказът ѝ вкарва ме във гроба.
„Не ще се — казва — нивга прибера
след всички твои кални номера!“
Абе, жена, пред тебе се кълна,
не съм обичал друга ни една!
Повярвай, ни преди, ни даже след,
макар че са ме гонили безчет!
„Добре — ще каже, — нека е така,
но и на мен ми идват на крака,
а хвана ли ги за носа веднъж...
Ех, колко лесно е да лъжеш мъж!
Ще се навличам, както си поискам,
с когото искам ще си се натискам!
Ей ти, дърво, свободна съм! За Бога,

ще дървя който ща и както мога!“
Нима това е моята любима?
Нима бе тя, която в мрачна зима
разбуждаше цветята като фея
и караше дори и мен да пея?!
Да, тя е. Зная. Тя ще е докрая!
И щом е тъй, докрай ще я желая!
И ще ъ кажа, ще ъ кажа тъй:
О ти, прекрасна, през нощта, утрото, следобеда!
О ти, прекрасна, прегорила или не обеда!
О ти, най-прекрасна — облечена, съблечена или почти!
О ти, най-прекрасна — ставаща от сън, заспиваща или просто
легнала по очи!

О, най-прекрасна сред прекрасните, от която няма по-хубава, по-
чаровна, по-красива!

О, най-прекрасна сред прекрасните, справедлива или не,
жестока, безразлична, милостива!

О ти, най-прекрасна сред прекрасните, каквото и да правиш,
каквото и да виждаш, каквото и да бъдеш!

О ти, най-прекрасна сред прекрасните, каквото и да е времето, и
в слънце, и във дъжд!

За време моля, о, любима,
да скърпя таз проклета рима!
Робърт Крийли

ПОЕЗИЯТА

И аз не я обичам.

Но докато я четем с пълно пренебрежение,
все пак

откриваме в нея по нещо истинско.

Мариан Мур

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.